

Dorul

Mihai Manolescu

La margine de clipă,
Pe-o frunză călătoare,
Cu zbateri de aripă
Fecund tremurătoare,
Sălășuiește dorul,
Prezență diafană
Ce își urmează zborul
Ghidat de-un vârful de pană.

În pași de balerină
Ce cucerește scena,
Cu grații de felină
Ce își supune vremea,
Se-așează la fereastră
Și mă privește-n ochi,
Sădind la mine-n glastră
Sămânță de deochi.

El pleacă mai departe,
Căci are-o listă lungă,
Iar până peste noapte
Mai trebuie să ajungă
La mii de alte chipuri
Sortite-a fi privite
Și-a scoate din nisipuri
Iubiți... pentru iubite.